

לדוש בעיות כרוכות בפרשת ה- פנתרים השחורים. מכונית כולן אפשר לומר על התנהגות הממשלה, כדברי טליראן:

הקבוצה הירושלמית אינה דומה ל... פנתרים השחורים באמריקה, שהיתה מראשית תנועה פוליטית ואידיאולוגית. אבל יש ב-

פאנתר באפריקה *

זה גרוע מפשע - זוהי טיפ- שות! ישנה הבעיה החברתית. ישנה הבעיה המשטרית.

היתה המשטרה עצמה משנה את דעתה ו- נותנת להם אישור להפגנה. אך יכלו לדי- עת יום לפני ההפגנה שועמדת להיות הפגי- נה בלתי-חוקית ואלימה?

זה גרוע מפשע. זוהי טיפשות!

אשר לבעייה הפוליטית:

אז מה? האם העבר הפלילי מת- ייחס להפגנות? האם הורשעו בי- התקוממות ציבורית?

ש' דהעיר כאן הערה על כל היחס לצעירים שיש להם "עבר".

צעיר ביצע עבירה כלשהי בגיל רך. שולחים אותו למוסדות של עבריינים צעיר- רים, שהם סמינרים למושעים, מיכללות ל- ראשכונפיות.

לצעיר כזה, שהסתבך פעם אחת עם החוק - אין סיכוי להיחלץ מזרועותיו לעולם.

אין שום מערכת-שקום יעילה, לא ל-

הפאנתר והיגואר

עכשו כא שרי-המישטרה ונעץ סכין בגב מאכקנו העולמי.

הוא נתן באקשיש לתעמולת אל-פתח ו- מצפן. הוא יצר את הרושם שהם צדקו, כביכול. הוא הלביש את אנשי מצפן על "הפנתרים השחורים", הרחוקים מדיעותיהם, אסרם יחדיו, והפך זאת לסנסציה עולמית. זוהי מתנה ליאסר עראפאת,

צעירים ולא למבוגרים. אפס-קצהו של תק- ציב המדינה מוקדש לשיקום אסירים משוח- ררים. אדם היוצא מבית-הסוהר, מקבל כמה גרושים לקנות לו נעליים ובגדים, ו- הוא נורק לרחוב המתייחס אליו בעוינות. הצעיר הזה סובל מהשפלה מתמדת. אין הוא יכול לקבל עבודה במוסדות-ציבור. אין הוא מתקבל לצה"ל. והרי בארץ ה-

תנועה פוליטית-עדתית, והיום אפשר לראות אותה צועדת ברחובות ניו-יורק, עם ה- כומחות השחורות והאגרופים המורמים ב- נוסח הברכה הקובאית.

אני חושש מאוד שנהיה עדיב לתופעה כזאת בארץ, אם נמשיך להתחמק מהבעייה היסודית.

זוהי בעייה של מהות המישטר, בעייה של החברה הישראלית כולה. ואם נתחמק ממנה - הרי במקום ה"פנתרים" אלה ה- יום, הדומים עדיין לחתולי-בית, יבוא יום ויקומו כאן חיות-טרף אמיתיות.

איננו רוצים להקים בארץ פד- רציה של עדות. אנו רוצים להקים אומה, שבה ייעלמו כל העדות.

הדבר הזה מחייב תיכנון לאומי חלוקה אחרת של המשאבים הלאומיים, רוח אחרת, גם מוגיה תרבותית אחרת.

להשתמש מעימות עם הבעייה: זה גרוע מפשע. זו טיפשות.

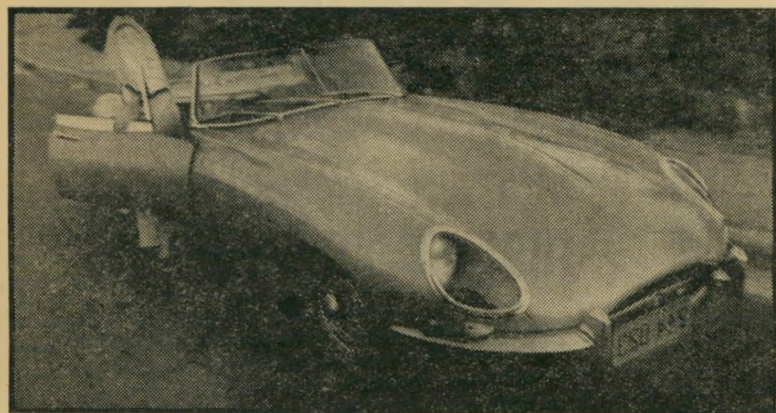
אשר לבעייה המשטרית.

כאן היתה שערוריה. אינני מאשים את שרי-המשטרה במיקרה זה, מפני שהוא מילא כאן בסך-הכל הוראות של ראש-הממשלה.

נדמה לי שהתערבות הגכרת מאיר בפרשה זו היתה אסון כפני עצמו. היתה זאת התערבות רגי- שית, בלתי-מחושבת, בלתי-רציו- נלית.

זכות ההפגנה היא אחת מזכויות-היסוד במישטר דמוקרטי. כשם שאדם יכול להתי-

ב בוויכוח בכנסת טען שרי-המישטרה כי הפאנתר הוא חיה זרה, שאינה קיימת ב- ארץ. מסתבר כי אין השר מתמצא ב- זואולוגיה. אין בכלל חיה נפרדת הקרוי ייה "פאנתר". הפאנתר אינו אלא נמר, וב- אופן בלתי-מדעי רגילים לכנות בשם זה את הנמרים היותר גדולים. בדרך של מו- טאציה, חלק מן הנמרים הם שחורים, אולם רוב הפאנתרים-הנמרים הם בהירים ומנומי- רים. נמרים היו קיימים בארץ בכל התקופות.

יגואר בתל-אביב *

שרות-יחנים לקבוצת "מצפן", מהי- לומה לידידי ישראל בעולם.

זה גרוע מפשע. זוהי טיפשות.

(זהו חלק מן הדברים שהש- מוע אורי אבירי מעל דוכן הכני- סת בעת הוויכוח על פרשת ה- פאנתרים השחורים. נאום זה עו- רר את מחיאות-הכפיים ביצע, שגרמו לתקרית.)

* היגואר הוא קרובו האמריקאי של ה- נמר. חברבורותיו מסודרות בדגם קצת שו- נה, וגם מיבנה גופו מוצק יותר. על שמו נקראת מכונית-הפאר הבריטית.